

Taustatietoa Clas Sigfrissonista

Clas Sigfidssonina pidetään todistetusti Collan-suvun kantaisänä. Ensimmäinen merkintä Clas Sigfridssonista on löytynyt Mikkelin pitäjän jousiveroluettelosta vuodelta 1638. Hän oli tuolloin Mangnus von der Palenin rälssitilan vouti Visulahden (Mikkelin) Rantakylässä.

Clas Sigfridsonilla oli ainakin kaksi poikaa ja tytär.

Vanhin poika Henrik viljeli noin vuosina 1659-69 von der Palenin rälssitilan maita Kangasniemen Suurolassa . Hän siirtyi myöhemmin pappisveljeensä seuraten Pieksämäen kirkonkylään.

Pieksämäkeläinen Henrik Collanus on siis Henrikin sukuhaaran kantaisä.

Clas Sigfidssonin nuorin pika Claudius Collanus opiskeli Viipurissa ja siirtyi Pieksämäelle kappalaiseksi 1673 ja rovastiksi 1685. Tämä Claudius on siis Claudiuksen sukuhaaran kantaisä.

Tyttären jälkeläisiä ei ole tutkittu.

Taustatietoja Rantakylästä

RANTAKYLÄ, KEROLA KARTANO

Mikkelin maalaiskunta Rantakylän kylä N:o 3 Säteri, rustholli Pinta-ala 471 ha (1850) Torppia 7 (1830) Talon nimi Kerola tuli Kerosista, joille tilukset kuuluivat 1500- ja 1600-luvulla

Omistajat: Talo kuului 1600-luvulla Magnus von der Pahlenille annettuun läänitykseen. Tämän kuoltua 1600-luvun puolivälissä läänitys jakaantui hänen pojilleen majuri Rickhard Magnus von der Pahlenille ja everstiluutnantti Gustaf von der Pahlenille. Rantakylässä sijaitsevasta Kerolan kartanosta tuli Rickhard von der Pahlenin säteri. Läänitys palautui kruunulle hänen poikansa Reinhold Wilhelmin aikana 1694.

Isonvihan jälkeen 1720-luvulla Kerolan omistajana oli Olavi Penttinen, sitten Pölhö ja 1700-luvun lopulla luutnantti F. Lemke. 1800-luvun alusta vuosisadan lopulle saakka omistajina oli Andersineja, joihin avioliiton kautta kuului myös 1830-luvulla isäntänä ollut kapteeni Axel Olof Nordvik. Noihin aikoihin talon nimi muutettiin Rantakyläksi. 1800-luvun lopulla omistajaksi tuli puutarhuri J. Grenman ja hänen jälkeensä agronomi H. Lassas. Grenman perusti tilalle kauppapuutarhan ja puutarhakoulun. Vuodesta 1928 talo kuului V.A. Kivi-Mannilalle ja hänen jälkeensä Savolaiselle, joka otti sukunimekseen Rantakylä. Vuonna 1980 omistajana oli majuri F. Rantakylän kuolinpesä. Nykyisin kartano on yksityiskäytössä.

Rakennukset: Poikkipäädellä varustettu hirsinen päärakennus on 1800-luvun lopulta ja betoninavetta vuodelta 1922. Pihapiirissä on lisäksi vanha väentupa, talusrakennuksia ja kaksikerroksinen riihi. Pellon ja pihan rajalla on pihtakuusiaita.

Rantakylässä toimi jatkosodan alussa päämajan radiokeskus.

Lähteet: Etelä-Savon rakennusperintö 1984 s. 134;
Suomen maatilat 1932 p. 164–165; Wirilander 1982 s. 620–621; Åström 1993 s. 405. Rantakylä, Näkymä työhuoneesta salin läpi kamariin, Kirsti Kovanen, 1991